ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2958/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Οκτωβρίου 1993

περί θεσπίσεως των κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 του Συμβουλίου όσον αφορά το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού με ορισμένα γεωργικά προϊόντα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1993 για τη θέσπιση ειδικών μέτρων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα προς όφελος των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους [1], και ιδίως το άρθρο 4,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις ισοτιμίες μετατροπής που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής [2], και ιδίως το άρθρο 6,

Εκτιμώντας:

ότι τα μέτρα τα οποία χρηματοδοτούνται μερικώς από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων, και αποσκοπούν, ως προς τον εφοδιασμό με ορισμένα γεωργικά προϊόντα της Κοινότητας, στη θεραπεία των επιπτώσεων από την ιδιαίτερη γεωγραφική θέση των μικρών νήσων του Αιγαίου, συνίσταται σε πλεονεκτήματα υπό μορφή ενισχύσεων κατ' αποκοπήν για την προμήθεια αυτών των προϊόντων στο πλαίσιο των προβλεπόμενων ισοζυγίων εφοδιασμού· ότι οι ενισχύσεις αυτές διαμορφώνονται ανάλογα με το πόσο απομακρυσμένες είναι οι διάφορες ομάδες νήσων οι οποίες απολαύουν των ενισχύσεων αυτών·

ότι το ευεργέτημα της χορήγησης των ενισχύσεων, που αποβλέπει σε κάλυψη των υψηλότερων εξόδων της επιτόπιας εμπορικής διακίνησης, πρέπει να αντανακλάται στις τιμές κατά το στάδιο της τελικής χρησιμοποίησης· ότι οι ελληνικές αρχές οφείλουν να λάβουν κατάλληλα μέτρα διά των οποίων να διαπιστώνονται ότι τα πλεονεκτήματα αυτά αντανακλώνται έως τον καταναλωτή·

ότι τα γεωργικά προϊόντα τα οποία απολαύουν των κοινοτικών ενισχύσεων πρέπει να καταναλώνονται επιτόπου και ότι απαγορεύεται η αποστολή τους προς την Κοινότητα ή εξαγωγή τους προς τρίτες χώρες, είτε ως έχουν, είτε μεταποιημένα· ότι επιβάλλεται, προς τούτο, η λήψη ειδικών μέτρων επιτήρησης· ότι οι ελληνικές αρχές καλούνται να λάβουν τα αναγκαία μέτρα προς αποτροπή της αποστολής προς την Κοινότητα ή εξαγωγής των εν λόγων προϊόντων και, κατά περίπτωση, να επιβάλλουν κυρώσεις·

ότι πρέπει να τεθούν στη διάθεση των διαχειριστικών αρχών τα αναγκαία μέσα που θα αποτρέψουν την παρέκκλιση του καθεστώτος εφοδιασμού από τους σκοπούς του, οι οποίοι συνίστανται σε τακτικό εφοδιασμό των χρηστών και στη μετακύληση των πλεονεκτημάτων μέχρι τη διάθεση στην αγορά των προϊόντων που προορίζονται για επιτόπια κατανάλωση· ότι οι αρχές οι αρμόδιες για τις διαδικασίες εφοδιασμού πρέπει προς τούτο να καθορίσουν τη συχνότητα εφοδιασμού και τις εκάστοτε ποσότητες προϊόντων, αναλόγως των δυνατοτήτων διάθεσης·

ότι για τη διαχείριση του καθεστώτος εφοδιασμού πρέπει να χρησιμοποιείται ως βάση το έντυπο πιστοποιητικού εισαγωγής το προβλεπόμενο στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 της Επιτροπής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1963/93 [4]· ότι για την έκδοση του εν λόγω πιστοποιητικού, που θα αποκαλείται εφεξής «πιστοποιητικό ενισχύσεως», προϋποτίθεται η εκ μέρους του αιτούντος συσταση εγγυήσεως ίσης προς 20 % του ύψους της ενισχύσεως που αντιστοιχεί στη διατιθέμενη ποσότητα·

ότι πρέπει να καθιερωθεί ένα σύστημα κοινοτικού ελέγχου των μέτρων που λαμβάνονται από τις ελληνικές αρχές, ώστε να επαληθεύεται η ορθή εφαρμογή τους· ότι πρέπει προς τούτο να προβλεφθεί η τακτική ενημέρωση της Επιτροπής·

ότι οι διαδικασίες έκδοσης των κανονιστικών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 δεν ολοκληρώθηκαν εντός της προθεσμίας που καθορίστηκε από τον εν λόγω κανονισμό· ότι, συνεπώς, απαιτείται να θεσπισθούν μεταβατικές διατάξεις για τη χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται για το 1993· ότι, επομένως, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού πρέπει να εφαρμοσθούν αμέσως·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη των σχετικών επιτροπών διαχείρισης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Η κατ' αποκοπή ενίσχυση που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 καθορίζεται για όλα τα προϊόντα που εμφαίνονται στο παράρτημα του προαναφερόμενου κανονισμού:

— σε 15 Ecu ανά τόνο για τις αποστολές προς τα νησιά της ομάδας Α, παράρτημα I,

— σε 30 Ecu ανά τόνο για τις αποστολές προς τα νησιά της ομάδας Β, παράρτημα II.

[1] ΕΕ αριθ. L 184 της 27. 7. 1993, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.
[3] ΕΕ αριθ. L 331 της 2. 12. 1988, σ. 1.
[4] ΕΕ αριθ. L 177 της 21. 7. 1993, σ. 19.

2. Ωστόσο, για τα οπωροκηπευτικά, το ύψος των ενισχύσεων μειώνεται από το 1994 σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93.

3. Η ενίσχυση καταβάλλεται κατόπιν γραπτής αιτήσεως του ενδιαφερομένου και εφόσον προσκομισθεί το πιστοποιητικό ενισχύσεως μετά από κανονικό καταλογισμό των σχετικών ποσοτήτων.

Οι ελληνικές αρχές καθορίζουν τις περιόδους υποβολής των αιτήσεων και μπορούν να προβλέψουν ειδικό έντυπο αιτήσεως.

4. Η αίτηση πρέπει να υποβληθεί εντός δωδεκαμήνου μετά από την ημερομηνία καταλογισμού, εκτός περιπτώσεων ανωτέρας βίας. Όταν η αίτηση υποβάλλεται μέσα στους επόμενους έξι μήνες, οι οποίοι ακολουθούν το δωδεκάμηνο, το ποσό της καταβαλλόμενης ενίσχυσης είναι ίσο προς το 85 % της προβλεπόμενης.

Το ποσό της ενίσχυσης καταβάλλεται από τις ελληνικές αρχές εντός δίμηνης προθεσμίας η οποία αρχίζει από την ημέρα της υποβολής της αίτησης, εκτός από:

α) περιπτώσεις ανωτέρας βία

ή

β) περιπτώσεις που έχει αρχίσει να διεξάγεται έρευνα όσον αφορά το δικαίωμα σε ενίσχυση. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, η πληρωμή λαμβάνει χώρα μόνον εφόσον έχει αναγνωρισθεί το δικαίωμα για ενίσχυση.

5. Το πιστοποιητικό ενισχύσεως συμπληρώνεται στο έντυπο πιστοποιητικού εισαγωγής το οποίο εμφαίνεται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88.

Το άρθρο 8 παράγραφοι 3 και 5, τα άρθρα 9, 10, 13 έως 16, 19, 20 και 21, 24 έως 31 και 33 έως 37 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

6. Η ένδειξη «πιστοποιητικό ενισχύσεως ομάδας Α» ή «πιστοποιητικό ενισχύσεως ομάδας Β» τυπώνεται ή τίθεται υπό μορφή σφραγίδας στο τετραγωνίδιο αριθ. 20 (ειδικές ενδείξεις) του πιστοποιητικού.

Τα τετραγωνίδια 7 και 8 διαγράφονται εντελώς.

7. Το πιστοποιητικό ενισχύσεως εκδίδεται, κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων, από τις αρχές οι οποίες ορίζονται από το ελληνικό κράτος, εντός των ορίων των ποσοτήτων που προβλέπονται στο προσωρινό ισοζύγιο εφοδιασμού. Οι ελληνικές αρχές μπορούν να ορίσουν προθεσμία για την έκδοση πιστοποιητικού.

8. Για την έκδοση πιστοποιητικών ενισχύσεως προϋποτίθεται η σύσταση εγγυήσως ύψους ίσου προς το 20 % του ύψους της προβλεπόμενης ενισχύσεως.

Εάν οι αιτήσεις υπερβαίνουν τις διαθέσιμες για την εκάστοτε περίοδο ποσότητες, οι ζητούμενες ποσότητες μειώνονται βάσει ενιαίου συντελεστή μειώσεως.

9. Το πιστοποιητικό ενισχύσεως υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές του τόπου προορισμού μαζί με τα αντίστοιχα προϊόντα. Ο καταλογισμός του γίνεται από τις αρμόδιες αρχές.

10. Η απόδειξη χρησιμοποίησης του πιστοποιητικού ενισχύσεως προσκομίζεται εντός 30 ημερών μετά τη λήξη της προθεσμίας ισχύος του πιστοποιητικού, εκτός εάν συντρέχει περίπτωση ανωτέρας βίας.

Άρθρο 2

Για τη μετατροπή του ποσού των ενισχύσεων των προβλεπόμενων στο άρθρο 1 παράγραφος 1 σε εθνικό νόμισμα, εφαρμόζεται η γεωργική ισοτιμία που ισχύει την ημέρα του καταλογισμού των σχετικών ποσοτήτων στο πιστοποιητικό ενισχύσεως από τις ελληνικές αρχές.

Άρθρο 3

1. Σε περίπτωση μεταβίβασης του προϊόντος ή του πιστοποιητικού, ο κάτοχος του πιστοποιητικού ενισχύσεως προσθέτει στη σύμβαση μια ρήτρα με την οποία εγγυάται ότι το ευεργέτημα του παρεχόμενου πλεονεκτήματος αντανακλάται πράγματι στον τελικό χρήστη.

Η ρήτρα αυτή προστίθεται σε όλες τις μετέπειτα συμβάσεις τις σχετικές με το προϊόν.

2. Οι ελληνικές αρχές λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να διαπιστώνεται ότι το πλεονέκτημα που απορρέει από τη χορήγηση της ενίσχυσης αντανακλάται πράγματι στον τελικό χρήστη.

3. Σε περίπτωση μη πραγματικής αντανάκλασης του παρεχόμενου πλεονεκτήματος οι αρμόδιες αρχές:

— ανακτούν το σύνολο ή μέρος του παρεχόμενου πλεονεκτήματος από τον κάτοχο του πιστοποιητικού ενισχύσεως,

— μπορούν να περιορίζουν ή να αναστέλλουν προσωρινά ή οριστικά, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράλειψης υποχρεώσεων, το δικαίωμα να ζητούνται πιστοποιητικά ενισχύσεως.

4. Για την εφαρμογή της παραγράφου 3 πρώτη περίπτωση:

— ο κάτοχος του πιστοποιητικού ενισχύσεως θεωρείται ότι έχει ωφεληθεί από το παρεχόμενο πλεονέκτημα,

— το παρεχόμενο πλεονέκτημα ισούται προς το ύψος της ενισχύσεως.

Άρθρο 4

1. Οι ελληνικές αρχές θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλισθεί ότι τα προϊόντα τα οποία απολαύουν του καθεστώτος εφοδιασμού δεν αποστέλλονται εκ νέου προς άλλα μέρη της Κοινότητας, ούτε εξάγονται, είτε ως έχουν είτε μεταποιημένα, και γνωστοποιούν τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή το αργότερο έως την 1η Φεβρουαρίου 1994.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, θεωρείται ως εκ νέου αποστολή προς άλλο μέρος της Κοινότητας, η αποστολή των προϊόντων από τις νήσους Α ή τις νήσους της ομάδας Β.

Άρθρο 5

Το αργότερο ως την τελευταία ημέρα εκάστου μηνός, οι ελληνικές αρχές διαβιβάζουν στην Επιτροπή τα ακόλουθα στοιχεία, χωριστά για κάθε προϊόν, σχετικά με τον προπαρελθόντα μήνα:

— τις ποσότητες οι οποίες απετέλεσαν αντικείμενο αιτήσεων για πιστοποιητικό ενισχύσεως,

— τις ποσότητες, και τις περιπτώσεις μη χρησιμοποίησης των πιστοποιητικών ενισχύσεως,

κατανεμημένες ανά ομάδα νήσων προορισμού.

Άρθρο 6

Η ενίσχυση η προβλεπόμενη για τις ποσότητες προϊόντων που εμφαίνονται στον ισολογισμό εφοδιασμού, ο οποίος έχει καταρτισθεί για το 1993, προσαυξάνεται κατά 50 % του προβλεπόμενου κατ' αποκοπήν ποσού, για αντιστάθμιση και απόδοση των δαπανών εφοδιασμού· η προσαύξηση αυτή εφαρμόζεται για εξαγωγές που πραγματοποιούνται έως και τις 31 Δεκεμβρίου 1993.

Άρθρο 7

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Οκτωβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κατάλογος νήσων και νομών που υπάγονται στην ομάδα Α:

(άρθρο 1)

— Θάσος,
— Σαμοθράκη,
— Σποράδες,
— Κύθηρα,
— Αντικύθηρα,
— Νήσος Αμολιανή,
— Νήσοι του νομού Ευβοίας, εξαιρουμένης της νήσου Ευβοίας,
— Οι ακόλουθοι νήσοι του νομού Κυκλάδων:
  — Κέα,
  — Κύθνος,
  — Γυάρος,
  — Άνδρος,
  — Τήνος,
  — Σύρος,
  — Μύκονος,
  — Δήλος,
  — Ρήνεια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κατάλογος νήσων και νομών που υπάγονται στην ομάδα Β:

(άρθρο 1)

— Νομός Δωδεκανήσου,
— Νομός Χίου,
— Νομός Λέσβου,
— Νομός Σάμου,
— οι λοιπές, εκτός εκείνων της ομάδας Α, νήσοι του νομού Κυκλάδων.
